

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1742/2021
24.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Недић, адвокат из ..., против туженог Градског саобраћајног предузећа „Београд“, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2754/11 од 08.02.2013. године, у седници одржаној 24.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2754/11 од 08.02.2013. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова на име таксе на одговор на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 45286/2010 од 15.12.2010. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете на име душевних болова због повреде части и угледа исплати 300.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.09.1998. године па до коначне исплате, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2754/11 од 08.02.2013. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и због битних повреда одредаба парничног поступка.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова на име таксе на одговор на ревизију.

У конкретном случају тужба ради накнаде штете поднета је 17.11.1998. године, а поднеском од 17.04.2001. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужилац тражио исплату 300.000,00 динара (што је у моменту преиначења тужбе износило 9.903,47 ДЕМ према званичном курсу НБС од 1 дем = 30,2924 динара, док је

наведени износ 01.01.2002. године одговарао износу од 5.063,56 евра). Поступак је правноснажно решен, односно другостепена пресуда је донета 08.02.2013. године, па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 125/04 и 111/09.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 100.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 394. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова на име таксе на одговор на ревизију, с обзиром да одговор на ревизију, па самим тим и трошкови на име таксе на одговор на ревизију, нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић